

T 161726

พื้นที่ศึกษา คือ เขตตลิ่งชัน และเขตทวีวัฒนา การเก็บรวบรวมข้อมูลทำโดยการสำรวจภาคสนาม ซึ่งดำเนินไปพร้อมกับการแปลความหมายจากภาพถ่ายทางอากาศของพื้นที่ศึกษา สำหรับครัวเรือนเกษตรกรที่เป็นตัวอย่างในการศึกษานั้น มี 330 ครัวเรือน โดยแยกออกเป็นครัวเรือนในเขตตลิ่งชัน 185 ครัวเรือน และครัวเรือนในเขตทวีวัฒนาอีก 145 ครัวเรือน

ผลการศึกษาพบว่าโครงสร้างการใช้ที่ดินของพื้นที่ศึกษาประกอบด้วยทั้งพื้นที่เมืองและพื้นที่เกษตรกรรม สัดส่วนพื้นที่ของพื้นที่เมืองซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเขตตลิ่งชัน มีขนาดใหญ่กว่าสัดส่วนพื้นที่เกษตรกรรม ถึงแม้ว่าไร่นากระจายตัวอยู่ทั่วพื้นที่ แต่พื้นที่ที่มีไร่นาหนาแน่นจะอยู่ในเขตทวีวัฒนาซึ่งเป็นส่วนพื้นที่ชนบทไกลจากเขตเมืองออกไป ไร่นาในพื้นที่เหล่านี้มีการลงทุนสูง ผิดกับไร่นาที่ตั้งอยู่ใกล้บริเวณที่เป็นเมืองที่เกษตรกรมีการลงทุนต่ำ จากผลเช่นนี้ เมื่อพิจารณาร่วมกับระดับที่ต่ำของแรงต้านทานเมืองอันเกิดจากฐานะเศรษฐกิจและสังคมที่ต่ำของเกษตรกรแล้ว พื้นที่เกษตรกรรมย่อมล่อแหลมต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน นั่นย่อมหมายความว่า การดำรงอยู่ของพื้นที่เกษตรกรรมในเขตชานเมืองกำลังตกอยู่ในภาวะอันตราย

TE 161726

Thesis Title : Intensity of Land Use for Agriculture in
Bangkok Metropolis's Countryside

Student's Name : Mrs. Busakorn Klangthamnam

Degree Sought : Master of Science

Major : Geography

Academic Year : 2002

Advisory Committee :

1. Assistant Professor Kulaya Vivitasevi Chairperson
2. Assistant Professor Chusak Kongkanond

Like all other huge cities in the world, Bangkok is now faced with the problem of losing its own agricultural land on its own urban fringes. Expansion of urbanization from the city is one of the factors threatening the survival of the agricultural land in the suburbs. Although green belt measures has been implemented, it is unlikely that this problem would be alleviated.

With recognition that this problem is critical to an urban environmental development planning scheme, this research attempts to study the trend in the viability of the agricultural land in the countryside of the city. The research has been conducted on the concept that most agricultural land surrounding the cities survives the urban pressures by agricultural intensification strategy. Therefore, the levels of intensity of land use structure and land use

management of farmers are explored. Data on socio-economic structure of farmers are also accumulated to find out the level of urban resistant force of them.

In collecting the data, two suburban districts were selected, Taling Chan and Thawi Watthana. Field surveys were carried out accompanied by aerial photograph interpretation. Sampled farmer households consisted of one hundred and eighty-five and one hundred and forty-five households in Taling Chan and Thawi Watthana, respectively, totaling three hundred and thirty household samples.

As revealed by this research, the land use structure of the studied area is made of urban land and agricultural land. The proportion of urban land which is mainly in Taling Chan is greater than that of agricultural land. Farms can be seen dispersed all over the studied area, but the denser part is in the remote rural area which is mostly in Thawi Watthana. Farms located closed to the urban area are found less intensive in investment while those with higher intensive investment are in the rural part of the area. The structure of land use together with low intensive land management and the weak resistant force characterized by low socio-economic status of farmers lead this agricultural area susceptible to urban land conversion. Then, the viability of agricultural land in these suburbs tends to be in danger.